

L'esport i jo

Estic a l'avió, dirigint-me a Londres, amb la il·lusió de participar en els Jocs Olímpics reconeguts mundialment.

Em presento a la categoria de natació 800 metres crol. Després de tants mesos de durs entrenaments i sacrificis, ara això està a punt de cobrar una recompensa del tot inigualable, només pel sol fet d'haver estat seleccionada.

Arribem tot l'equip espanyol a la capital de Gran Bretanya on ens dirigim automàticament a les instal·lacions on es duran a terme pràcticament totes les categories. La de Natació s'efectuarà al Centre aquàtic de Londres. Tots i dic tots, quedem sorpresos de l'envergadura que té tota la infraestructura. Tot fa olor de brillantor. Pot haver-hi algú ara mateix més feliç que jo?

Ha arribat el dia! Totes les participants estem aspectants que donin el toc de sortida per llençar-nos-hi de cap i començar a nedar. tic, tac, tic tac... JA! M'endinso dins l'aigua que puc palpar. Nervis, pressió mediàtica, sento crits de fons amalgamats amb el soroll de l'aigua, la sensació em traspua per tot el cos, encara que jo, ben concentrada, segueixo braç en braç apartant l'aigua i sumant metres. Ja, havent fet la meitat del recorregut, vaig en segon lloc, ja que l'australiana és capdavantera. Intento fer cas omís del que passa al meu voltant. Després de milers de vegades d'aixecar els braços se'm comencen a cansar i el cor em bombeja molt de pressa. Falten pocs metres perquè la cursa arribi al seu final. Vaig freqüent a freqüent amb la noia d'Austràlia. Últim esforç, últims metres i se sent... "FIRST PLACE SPAIN", no m'ho puc creure, estic plètòrica de l'emoció. Les llàgrimes salades d'alegria es barregen amb les dolces de l'aigua de la piscina.

Estic al pòdium on a la dreta hi tinc a l'australiana i a l'esquerra a la sueca. M'estan penjant la medalla d'or al coll, un somni fet realitat.

De sobte se m'enrampa una cama i em crea un dolor força intens, no vull demostrar-ho davant de tothom fins que no puc més i tinc la necessitat de tocar-me la cama i fer-me una frega, mentre tant la realitat m'envaeix, ja que noto que estic estirada, no pas dreta a dalt d'un pòdium... obro el llum i començo a observar tots els elements ja coneguts. Estic a l'habitació i dins del llit, òbviament ni he agafat un avió ni tant sols he estat a Londres, tot ha sigut un somni tant real que se'm fa difícil tocar de peus a terra.

Després d'una estona i una vegada assumit, em consolo posant-me el banyador, agafant la motxilla i anant a la piscina a fer els meus exercicis

L'esport i jo

diaris per si algun dia aquest somni es fa realitat, i sinó, mentre tant, gaudeixo de l'esport.